

Kurtar Beni Kölen Olurum

– Faruk · 18 Ekim 2014

Selimle tanıştığımda Bir televizyon tamir yeri açmıştı dışarıdan TEK'in işlerini yapıyordu. “ona fizik tedavi aletlerini yapabilir misin” dedim. Oda burada da bir fizik tedavi mütehasısı var aletlerin ben onarıyorum basit aletler. Yapıla bilir” dedi ve böylece her türlü fizik tedavi aletini yaptı. Hatta kendi tekniği ile Türkiye’de ilk traksiyon aletini yaptı.

Onunla birçok ile beraber gittik aletlerin pazarlamasını ben yapıyordum. Bir gün İstanbul'a doğru giderken yağmurda yolun kenarında bir çift gördük alalım ıslanmasınlar dedik. Arabaya aldık. Bizar Gittikten sonra erkek “ben Tolga arkadaşım Hülya” diye kendilerini tanıttı. Bu tanışmadan sonra bende “ arkadaşım Selim beni sora tanırırsınız” dedim. Bu sefer Tolga değişik konuşmaya başladı kadın hiç sesini çıkarmıyordu. Bana dönüp “arkadaş olmak istemez misin” dedi. Bende “evliyim eşimi de çok seviyorum üstelik işim çok yoğun ben uğraşamam bana gelmez” dedim. Bu sefer Selim’e döndüler oda direksiyonda idi. Ben Selim “eğer dikkatin dağılacaksa kenara çek ben kullanayım” dedim oda kenara çekti. Direksiyona ben geçtim amma Tolga da arkadan çıktı geldi yanıma oturdu. Selimi Arkaya kadının yanına attı. Selim benim kızacağımı biliyordu amma oda bir oldubittiye geldi. Dikiz aynasından baktım ellerini açtı suç bende değil dedi. Kartal çevrelerinde bir yerde evlerini tarif ettiler bende “ ben sizi bırakır dönerim” dedim. Evin kapısına varınca “ Selim misafirimiz olsun” dediler. Bende “size nasıl güvенеceğiz” deyince “ sen yarın Selimi almaya geleceksin bu Hülyanın nüfus kağıdı sende kalsın” dediler. Selime baktım başıyla tamam dedi. Nüfus kağıdını aldım doğruca evime gittim.

Ertesi gün öğleye doğru evden çıktım Bahçeli evlerden Kartal'a uzun bir yolum vardı. Oradan da Selimin dükkânına gidecektik. Bu arada bazı yapmamız gereken görüşmeler aksadı. Bizim işimizde mutlaka doktorlarla görüşmek önemlidir. “her halde Selim bir plan yapmıştır belki de doktorla telefon görüşmesi yapmıştır” diye düşündüm. Aslında ben telefon la iş yapmaya karşıyım. İş yapılacaksa yüz yüze olması daha verimli ve kesin sonuca bağlanıyor. Selim’de benim düşüncemi iyi biliyor. Bir saat içinde Kartala evin kapısına vardım. Selim “balkonda bana yukarı gel” dedi. “gidelim işimiz var biliyorsun bende çıkarsam gecikiriz” dedimse de, Gençler beni merak etmişler. Yukarı çıktım Tolga beni karşıladı “ Gel Ali abi enteresan bir adamsın seni tanımak istedik” dedi. İçeri girdim.

Çok güzel bir sofraya hazırlanmışlardı. Selime baktım “ seni aç kalmasın diye Hülya kendi eliyle hazırladı” dedi. Bende “ ellerine sağlık Hülya yenge” deyince; hepsi birden gülmeye başladı. Hülya “gerçekten sen değişik bir insansın Ali Bey, “şimdi sana Selim hoşuma gitmedi seninle arkadaş olmak istiyorum desem ne dersin” dedi. Bende “güzel bir sofraya hazırlanmışsın oturur kendin yemeğini yersin. Bu ne biçim teklif sen bir defa Selimle ilgilendin artık bana bacısın. Birde ilk baştan Tolgaya söylediğim unuttunuz galiba ben çıkıyorum” dedim ayağa katlım. Bu sefer içerisi kahkaha sesiyle doldu. Selim “ben size şaka bile yapmayın demedi mi” deyince. Hülya “Yapma Ali abi seni deneyeyim dedim. Selimin anlattığı kadar mı diye beni af et” dedi.

Oturduk benim öğle yemeğim onların ise sabah kahvaltısından oluşan bir sofraya da yemek yedik.

Fakat benim hiç mi hiç tadım kalmadı. Bu durumu diğerleri fark etmedi amma Hülya sürekli beni incelediği için farkına vardı. Yemek sonrası Hülya “Selim Ali ile bir gün gelin açık havada oturalı, aslında onunla yalnız konuşmak isterim amma biliyorum olmaz diyecek bana söz ver” dedi. Evden çıktık vedalaşıp ayrıldık. Ben bir daha buluşmayı kafamdan silerek yola girdik.

Arabayı Selime verdim yolda trafik yoğunu yavaş ilerliyorduk bunu fırsat bilerek. Selime “Anlat bakalım neler oldu” dedim. Selimde “ sen gittikten yarım saat sonra Tolgaya bir telefon geldi. (Benim hemen gitmeme lazım beni Arkadaşlar bekliyor. Fakat dolmuş param yok sende ufak varsa verir misin” dedi. Bende çıkardım 30 TL. Verdim” “eeee” “eesi var mı adam bir gitti; senini önün sıra geldi. Bir ara Hülyaya Tolga geç kaldı dedim. Hülya (boş ver sen burasını kendi evin kabul et ve rahatına bak ne içersin) dedi. Bende sade bir kahve içerim dedim. Kahveyi yaptı getirdi yanında da küçük bir bardakta bir şey getirdi. (bunu da iç ihtiyacın olacak” dedi ve odasına gitti. Ben televizyon seyrederken kahvem içtim. Sonrada onu verdiğini içtim çok sert bir içki idi. (rom dur her halde dedim) bana bilmediğinde yok hani safsın güya dedi. Ve sonrasını karıştırma olmaz mı diye bana bir yumruk attı.

Selim “ben ne yaptığını sormuyorum Hülya eve girdim çıkana kadar beni takip etti rahatsız oldum. Beni hakkımda ne anlattın Allah aşkın” dedim.

Selim “ hiçbir şey; o sordu bende bildiğim Ali’yi ona anlattım huyunu karakterini düşüncelerin aşkını evliliğini mutluluğunu hulasa Ali hakkında ne biliyorsam her şeyi” deyince. “Bire kardeşim baş başa kalmışsın fıstık gibi bir kadınla aranıza beni neye sokarsınız kendinizden bahsetsenize” dedim. Selim haklısın kardeşim amma kadın ile da Ali’yi tam tanımak istiyorum diye diretti. Bende ona bak benimle berabersin Ali için sen bir kardeşten öte olamazsın unutma dedim. Oda eve gelince seni denemek istedi” “cevabını da aldı. Manyak bu kadınlar ne biçim insan arkadaş, kardeş ne bulurlarsa sırayla mı bu iş; çok pis ” dedim.

“dur kızma ben ona düşeceği durumu söyledim merak etme” dedi. “buluşalım dedi sana sakın beni bulaştırma sevmem böylelerini. Bir kader kurbanı olsa elimden gelen yardımı yaparım bilirsın karşılık ta beklemem. Amma hiçte kader kurbanına benzemiyor” dedim. Selim belli olmaz ne biliyorsun zorla bu işi yaptırmadıklarını. Ben Hülya yı takip edeceğim bak sende uzun süre incelemiş bunda bir iş var bir de seninle yalnız görüşmek istemesi bana garip geldi. Senin gelmeyeceğini bildiği için beraber gelmemizi istedi” “ sen onunla konuşurken benim Ankara ilişkilerimi de anlattın değil mi” deyince “dedim ya sana her şeyi” “elbette kadının ilgisi meydana çıktı” dedim.

Selim bana ne demek istedin der gibi bakınca “ne bakıyorsun zamanı gelince sana söylerim sen yoluna bak kafamız kırılmasın” dedim. Selim “beni tam acemi yaptın merak etme karşıdan gelen hata yapmazsa ben yapmam korkma” dedi. Bende “ asıl hüner direksiyonda iken karşıdan gelenleri kontrol ede bilmektir hep kendimi nasıl kurtarırım hesabın yapabilmek ve tedbir alabilmektir” dedim. Selim’in Kocaeli’ndeki dükkanına geldik. Akşam olmadan ben Giresun’a hareket ettim.

Selim gerektiğim zaman beni telefonla arayıp ülkenin her yerinden hekimlerden gelen istek veya görüşme talebi var diye haber vermekte ve bende oraya gidip görüşme yapmaktaydım. Veya kendim hastaneleri gezip pazarlama yapmaktaydım.

Aradan iki ay geçmişti Selim telefonda “bu tarafa gelmiyor musun bir gel de İstanbul’da fakülteleri beraber dolaşalım hem sana anlatacağım şeyler var” dedi. Bende Giresun’da işlerimi düzene koyup

Kocaeli'ne geçtim. Selimle buluştuk onun arabası ile İstanbul' hareket ettik. Yolda konuşmaya başladık. Selim İstanbul'da seni bir yere götüreceğim amma şaşırma, bazı şeyleri nasıl tahmin edersin bilemiyorum bana (zamanı gelince sana söylerim) dediğin de bu ne demek istedi diye düşünmüştüm. Daha sonra senin söylemene gerek kalmadan kendim buldum. Hülyanın sana ilgisin anladım.” Dedi. Güldüm ve “ düştü değil mi? Ona mı götüreceksin beni” dedim. Başını salladı “Ali durumu çok kötü bende tesadüfen Tolgaya rastladım Hülyayı sordum Tolga bana(elimde daha güzel genç biri var ilgilenirsen” dedi. Bende Hülya ne oldu deyince “onu sattım” dedi ve adresini verdi. Gittim görüştük beni ilk görüşte seni sordu bende memlekette” dedim. Oda “ne olur çağır gelsin onunla mutlaka konuşmam gerekiyor” dedi. Ona “o böyle bir yere girmez gelmez gelse bile buradaki adamlara para verip senin odana çıkmaz bu iş ona ters gelir” dedim. Amma o “ geldiği gün önce sen bana gel konuşalım, daha sonra o gelsin beni bir günlüğüne istesin, seni birkaç kere gördüler güvenilirler çıkar dışarıda oturur konuşuruz” dedi. “Bak Hülya adam buraya gelmez diyorum sen beni bir günlüğüne kiralasın diyorsun. Adamın bu işlerde tezgâhı yok diyorum, bu yola para harcamaz diyorum kulağına girmiyor” diye bağırınca; “Dur Selim anlatamadım zaten bende akıl kaldı mı ki anlatayım görmüyor musun? Bataklığın içinde yuvarlanıp gidiyorum. Parayı ben sana vereceğim sende bu adamlara verirsin. Nasıl olsa kazandıklarımın onda birini bana veriyorlar. Beni ancak Ali Bey anlar. Ne olur getir dedi. Bende sana telefon ettim şimdi anladın mı?” dedi.

Bir müddet konuşmadan gittik. Ben bir taraftan düşünmeye başladım. Aylar önce Hülyanın bana olan ilgisini şimdi daha iyi anlıyordum. Tolga onu pazarlıyordu. Ben önce kendi gönlü var zannettim. Selimin anlattıklarından sora da işin aslını anlamıştım. Hülya Tolgadan korkuyordu beni bir kenara çekip durumu anlatma şansı yoktu. Ve bende böyle bir durumu o anda yanlış yorumlayıp karşı çıkabilirdim. Hulasa kadın akıllı davranıp işi zamana bırakmış yoksa Tolganın ne yapacağını bilemezdi. Bir ara Selim “hey arkadaş buraya gel bir saattir cesedinle yolculuk yapıyorum daldın gittin” deyince güldüm “bakalım başıma ne işler açacaksın” dedim.

Selim beni Taksimde bir kafeteryaya bıraktı kendisi gitti yarım saat sonra geldi. “Şansımız var Hülya boşmuş hemen gidelim yarın akşama kadar onu kirala para bende ben onlara veririm” dedi. Kalktık Beyoğlu'nun arka sokaklarına gittik karanlık görünümlü bir binaya girdik. Girişte üstümüzü aradılar neye geldiğimizi kim olduğumuzu sordular. Selim “Hülya hanımın müşterileriyiz” deyince adamlar “tamam” deyip bizi yukarı gönderdiler.

İkinci katta gelince Selim “Hülya burada girelim” dedi. Kapıyı değişik iki kere tıklattı kapı açıldı içeri girdik. Daire çok güzel döşenmiş her taraf ıslık ıslık. Çeşitli insanlar oturmuş genç ve güzel kadınlarla sohbet ediyordu. İlk bakan burasını sade bir kulüp zanneder.

Hülya beni görünce ayağa kalktı bana doğru gelerek sanki büyük bir ağayı veya mevki sahibi birini karşılar gibi “ağam ayaklarına kül dökelim belki mekanımıza daha fazla şerefendirirsin” dedi. Masada oturan bir adam bana yan yan bakarak “hoş geldi ağam Hülya sana bu kadar iltifat ediyorsa boş adam olman mümkün değil. Keyfine bak en ufak rahatsız eden olursa haber ver yeter”. Hülya ya başıyla al git misafirini der gibi başını salladı. Hülya oturmadan “buyur ağam emrindeyim” dedi. Bende Selime dönerek “patronla konuş burada fazla kalmam doğru olmaz sıkıntıya girmeyelim” dedim. Oda “tamam ağam merak etme” dedi.

Hülya ile bir odaya geçtik. Hülya benim yüzümdeki hoşnutsuzluğu görünce “Ali ne olur yapma seni

yemem zaten sen yedirmezsin amma şuradan çıkana kadar sabret” dedi. “ yüksek sesle olur sultanım sen emret” dedim. Hülya bir kahkaha attı ve “kulağıma eğilerek felaket bir adamsın” dedi. Dışarı çıktık. Baktım Selim patrona para veriyordu aklımdan iş tamam dedim.

Salona girince patron “ bak ağam Hülya sana emanet aldığın emaneti yerine geri getir. Bizde sizin saygı değer bir insan olduğuna bilelim. İyi ol iyi olalım dost olalım” dedi. “olur, patron başımıza bir kaza bela gelmezse emanetini sana teslim ederiz. Kaza bela olursa orada bizde olacağız önce emaneti koruruz merak etme. Üstelik siz dostlardan yardım isteriz her halde” deyince çıkardı kartını verdi “ haklısın hiç aklımıza gelmeyi hatırlattın sağ ol” dedi.

Üçümüz binadan çıktık. Hülya “ Oh! Dünya varmış iki aydır dışarı çıkmadan kapalı kaldım” dedi. “Alışmıştın yollarda seyahat etmeye şimdi zor değil mi?” dedim. Önüne baktı arabaya kadar gittik. Arabaya varınca “ Eh artık buradayız şimdi ne yapıyoruz her hale siz bir otele veya rahat bir yere gidirsiniz” dedim. Hülya kaşlarını çatarak Ali Bey benim işim seninle Selimle her zaman birlikte olma imkanım var.

Bu sefer benden kurtuluşun yok. Yarın oraya dönene kadar seninleyim hiç boşuna kaçmaya çalışma” dedi. Bende Selime “tamam Selim ben bunu önceden biliyordum fakat seni nereye bırakalım bu başımın belası ile konuşmamız uzun sürecek anlaşılın. Bir de bu deli beni yakından tanımak istiyor. Eline ne geçecek bakalım” dedim. Selim arabayı saray burnu yönünde hareket ettirerek Eminönü’ne gelince arabayı kenara çekti “ en iyi saray burnunda veya Marmara kenarında bir yerde oturur dertleşirsiniz akşam hangi otele gidersiniz” dedi. Hülya Aksaray’da bir otel ismi verdi “oradan yer ayırttım Aliyi biliyorum onun için iki oda ayırttım. Akşam orada buluşuruz yemeği de beraber yeriz unutmama” dedi. Selim indi arabayı ben aldım ve Saray burnunda parka girdim. Arabayı çekip hülyanın kapısını açtım. “buyur Hülya sultan emrinizdeyim” dedim.

Hülya şaşkın şaşkın arabadan indi. Koluma girdi تنها bir köşede boş bir masaya geçtik. Ben sandalyesini çekerek rahat oturmasını sağladıktan sonra kendim karşısına geçip oturdum.

Bir müddet sesiz denizdeki dalgalara gelip geçen vapurlara baktık. İki yabancı gibi (gerçekten de biz iki yabancı idik aslına bakılırsa hiçbir zaman bir araya gelmemesi gereken iki kişi idik) amma Allahın takdiri nedir onu hiç bilenimiz olmaz. Hülya “Ali benimle konuşmayacak mısın? En azından bir sürü soru sorarsın tahmin ediyordum. Karşı karşıya oturmuş iki ceset gibiyiz. Seni anlıyorum bende tiksiniyorsun. Bunu ilk karşılaştığımızda gözlerinde görmüştüm. Bu günde odaya birlikte girince gördüm. Fakat senin insan yargının böyle olmadığını kalbinin insan sevgisi ile dolu olduğunu Selim defalarca söyledi. Onun için seninle baş başa bir gün geçirmek istedim. Yarın kafamı koparıp atsalar umurumda değil. Şu anda Türkiye’de istediğin her şeyi yapabiliyorsun bunu biliyorum. Beni kurtaracak biri varsa oda sensin. NE OLUR BENİ BU BATAKTAN KURTAR KULUN KÖLEN OLURUM senden de hiçbir şey istemem” dedi. O konuşurken yüzüne hiç bakmıyordum bir baktım yüzü gözyaşlarından ıpslak olmuş çantasında mendil bulmaya çalışıyor. Cebimden mendili çıkarıp ona uzattım. “sil yaşlarını birisi seni dövdüm zannedecek veya sana işkence ediyorum zannedecek birileri gelip bana sayarsa hiç şaşmam. Şimdi sen şu hikayeni anlat bakalım. Bu yola nasıl düştün. Her halde durup dururken kendi haline girmedin bu yola. Başlangıç Tolga mı başka bir sebebi mi var”

“Peki, Ali bunu soracağını biliyordum hiç kimseye bunları anlatmadım amma senden yardım

istediğime göre her Őeyin doğrusunu bilmek en tabi hakkın. Ben Samsunluyum orada bir genci sevdim 15-16 yaşlarında okulda idik. Yaz gelince birbirimize uyduk kaçtık ailelerimiz bir araya geldi. Düğün yaptılar evlendik. Kısa anlatacağım kusura bakma. Dört- beş sene kayın validemin yanında kaldık peş peşe iki oğlan bir kızımız oldu. Eşim benimle evlenenden sora liseyi son sınıfta terk etti. Tam bir sokak serseri olup çıktı. Beni dövmeye svmeye işkence etmeye başladı. Beş yıl her Őeyine dayandım fakat takatim tükenmeye başladı. İşte o sırada Samsunda gezerken Tolga ile tanıştık. Parkta tek başıma oturmuş düşünüyordum. Kocamda sevgim kalmamış bende de ona karşı en ufak sevgi kalmamıştı çocuklar da artık kendilerin taşı hale gelmişlerdi. Nasıl bu işkenceden kurtulurum diye düşünürken. (Tolga ne düşünüyorsun vur tekme yi bitir işi. Dünya kederlenmeye değer mi) deyince. Aklımdan tam aradığım bir cevap dedim. Tolga bana çok iyi davranıyordu amma işsizdi. Eve bir mektup bırakıp Tolga ile Samsundan kaçtık fakat ne yol paramız vardı nede yiyecek yolda kamyonlarla geldik. Kamyoncular beni sıkıştırınca Tolga (ne var sanki hiç yapmadın adam seni yemez aldırma ne diyorsa yap) dedi. Ben karşı çıkınca kafamı bozma gebertirim seni diye tehdit etti. Ve bu yola düştüm gerisin zaten sen biliyorsun”

Toparla kendin de mantıklı düşünelim. Seni nasıl kurtaracağım. Patronlarına ulaşmak öyle kolay değil. Ulaşılsa bile adamlar seni bırakmak istemezler. Ne güzel sermayesin zarar etme tehlikesi bile yok” dedim. Oda “bu işin arkasındakiler emniyette komiserlerin bir dediğini iki etmiyor. O komiserler ulaşırsan beni onlar alır. Hatta yakınımızdaki emniyetin komiserlerinden gelenler var. Ne olur bu işin üstünde duracağına söz ver. Senin sözün senetten daha değerli benim için” diye yalvardı.

“ peki, ben seni oradan aldırđım kurtardım sanki daha bu işleri yapmayacak mısın? Aynı duruma tekrar dşeceksen neden uğraşayım. Uğraşmam boşa gitsin istemem. Nasıl güvenirim sana. Araya koyacağım insanlar bana (bu kadını çok mu istiyordun yerinde daha kolay arkadaş olurdun bizi neden araya soktun) derlerse onların yüzüne nasıl bakarım. Hülya! Yukarıdan aşağı geçmiş hayatına bakıldığı zaman durumun berbat. Elbette bir insanı bataktan kötülükten kurtarmak isterim. Bunu yaparken de kendimi zor duruma düşürmek. Saygınlığımı kaybetmek istemem. Sen yinede iyi düşün kurtulunca ne yaparsın ne edersin bular çok önemli” dedim. Sakin bir Őekilde beni dinledikten sonra.

“Ali Allah aşkına sen benim ne çektiğimi bilemiyorsun üstümden günlük kaç kişi geçiyor biliyor musun? Sen benden tiksiniyorsun bende kendimden tiksiniyorum. Hadi bir ben bu işi yapmam de bakalım el adamın yüzünü param parça ediyor. Organların kesip atıyorlar. Böyle yapılan bir sürü arkadaş var. Onun için bu işi kimseyi kızdırmadan yoluyla yapılması gerekiyor. Yoksa buraya giriş var çıkış yok. ln çıkar.

“acıktın mı bak yanda lokanta var buradan bakınca yemekler güzel görünüyor. İster misin?” dedim. “anlaşıldı sen acıktın galiba gidelim” dedi. Lokantaya geçtik. Aslında çok yemek yemeyi sevmem bana kalırsa obur değilim “bir aşçı yemeği” dedim. Hülya bana baktı “sen ne istedin” dedi. Bende “aşçı yemeği” dedim. “zaten bütün yemekler aşçı yemeği değimli? Beni Őařırtıyorsun. Söyle bende ondan istiyorum” dedi. Garsona söyledik. Aşçı bizim konuşmamızı duymuş olacak ki yemek tabağını bir süslemiş ki yemede seyreyle.

Hülya önüne tabak konunca “Ali seninle yaşamak nasıl olur acaba hep bunu merak ediyorum. Çok garip insansın” dedi. “hiç merak etme aksi, ters, inatçı, dediğini illaki yapan, karar verdi mi kararından

dönmeyen. Hulasa hiçbir kadının yaşamak istemeyeceği bir insanım” dedim. Oda güldü “belli belli” dedi.

Yemekten sonra katlık fener istikametinde Marmara'nın kenarına doğru yürüdük. Yanımda sesiz adımlarımı takip etti. Uzun uzun deniz havasını ciğerlerine çekerek “ Ali buralara çok mu geliyorsun insan burada yaşadığını hissediyor. Ha! Sen hala bana bir cevap vermedin ne diyorsun. Ben bu işkenceyi çekmeye devam mı edeceğim” dedi.

Elimle “omzuna vurdum çelik gibisin sana ne olur.” Dedim. “doğru bir şey olmaz amma bu hayatı böyle taşımayacağım. Hele de sizleri tanıyandan sonra. Bir kurtulsam aç kalmaya da razıyım. Biraz birikmişim var temiz bir iş bulana kadar beni idare eder. Ne olur ilgilen” dedi.

“Hülya bu işler elden dönen çok zor işler. Beni sıkıştırma tamam ilgileneceğim fakat fazla hayale kapılma kendin söyledin sana zarar vermeden oradan çıkarmamız gerekiyor. Sabırlı ol ve sakın bir açığı verme yerini değiştirirler. Seni kayıp ederler. Bir gün sana gelip kahveni içeceğim o zaman bil ki çıkışın yakın sana telefonla da hiçbir şeyle ulaşmam. Kendim gelir patronunun yanında oradan buradan konuşur kahvemi içer çıkarım. Bundan en samimi arkadaşını bile haberi olmamalı” dedim. Hülya boynuma sarıldı “dur kız görende bir şey zannedecek ağır ol” dedim. “keşke zannettikleri gibi olsa dünyaya meyden okurdum” dedi.

Akşam otelde Selimle buluştuk. Hülya Selime “ sana da bir oda bakalım. Benimle olacağını sanma Ali abimin yanında beni bir daha bu işlerde göremezsin, kafandan çıkar.” Dedi. Selimde bana dönerek “ ne yaptın bu kadına” dedi. “ben bir şey yapmadım. Benden istekleri oldu bende olmaz ben uğraşamam dedim. Bu kendi kararı” dedim. Gece Hülyanın patronunu aradım kendimi tanıttım kaldığımız oteli söyledim. Adam çok memnun oldu. “her zaman emrindeyiz ağam sözün senetmiş anladık rahatna bak” dedi. Sabah erkenden resepsiyona indim. Oradaki görevliye “Bizi sordular mı” diye sordum. Oda “gece bir adam aradı isminizi söyledi onlar arkadaşım orada mı kalıyorlar. Bayanla beraber mi dedi bende buradalar amma ayrı odadalar dedim. Arayan çok iyi sakın rahatsız etmeyin dedi” diye söyledi.

Ertesi gün akşamleyin Hülyayı aldığımız batakhaneye teslim ettik. Hülya patronu aradığını bilmiyordu. Patron “ağam mert adamsın vesselam” deyince Hülya gözüme baktı. “patron seni aradığımı Hülya bilmiyordu” dedim. Adam kalktı geldi beni kucakladı “helal olsun bundan sora bu kapı sana hep açık” dedi. Bense aklımdan bakalım sonrada aynısını diyebilecek misin diye düşündüm. Hülyaya baktım gözleri şimşek çakıyordu. Sanki sende mi bunlardansın der gibi. Beni tek yakalasa aslan gibi parça parça edecek ti sanki. Düşüncemi anlayamamıştı.

İstanbul'da kaldığım sürede çeşitli kanallardaki dostlarımla bu konuyu görüştüm. Fikirlerini aldım. Görüşüklerimin çoğu alınabilir amma bu işi tepeden halledersen çok daha kolay ve sesiz olur dediler. Meseleyi Selime açtım “benden kendini kurtarmamı istiyor amma ben olmaz dedim” diye söyledim oda “ delimisin sen başına iş açma” dedi. İki gün sonra İstanbul'dan ayrıldım.

Ankara üzerinden döndüm. Ankara'da bir gün kaldım oradaki arkadaşlarla ve tanıdıklarla bir akşam yemeğinde buluştuk hem eğlendik hem de bu konuyu onlara anlattım “mümkünse çözümenin yolunu bakın” dedim. Arkadaşlardan birisi “Ali sonra pişman olma bunlara fazla güvenilmez” dedi. “biliyorum amma bu bir insanlık görevi belki de tövbe der. Üstelik kadınla bir ilişkim yok” dedim. Söz verdiler. “bana haber verin” dedim. Ve Giresun'a geldim.

Aradan iki afa geçmişti ki Ankara'dan arkadaşlar telefon etti “ Ali dediğin işi hallettik amma sana bir

ziyafete patladı. Biliyoruz biz söz verdik lakin sen ziyafeti verirsin. İstanbul'a geçerken bize uğra seni bir yere göndereceğiz onlar kadını oradan alıp çıkaracaklar ve bir daha da kimse o kanını rahatsız etmeyecek. Tabii kendisi yeniden başlamazsa" dediler. İki gün bekledim Ankara'da bir pazarlama işim vardı iki işi bir araya getirdim.

Arkadaşlar bana İstanbul'da kimle nerede ne gün buluşacağımı söylediler. Yanımda adamlara telefon açıp konuştular. Oradan istanbula geçtim. Adamlarla iki gün sonra buluşacaktım. Evime gidip o akşam dinlendim ertesi gün (yanıma bizim mahsulden birkaç hediye paketi hazırlamıştım) birini aldım doğru Hülyanın çalıştığı yere gittim. Girişte patronu kartını gösterince bir tanesi "abi sen özel bir misafirsin geç" dedi. Yukarı çıktım patron beni görünce ayağa kalktı beni karşıladı beraber oturduk paketi "bu senin hediyemiz ufak kendi mahsulümüz den" dedim. Paketi aldı "içi önemli değil bizi hatırlaman yeter. Teşekkür ederim" dedi. Hülya meydanda yoktu benim merakım sezen patron "hülya biraz rahatsız kadınları bilirsin ya" deyince rahatladım. "Görseydik hiç olmazsa beraber bir kahve içerdik" dedim. Patron hemen işaret verdi bir kadın ayağa kalktı. Patron "Hülyaya söyle nazlanmasın onunda sevdiği bir misafirimiz var görmek istiyor gelsin" dedi. Kadın gitti on dakika sonra Hülya kapıda belirdi rengi solmuş zayıflamış biraz süslenmiş beni görünce kapıda bir müddet ne yapacağını şaşırıldı. Gelmekle gelmemek arasında bocaladı. Tam gözüme bakınca gel diye işaret ettim. Suratı bir karış bakışları sen yalancısın diyordu sanki. Halini görünce gülümsedim. Patrona "Hülya hanımla arkadaşlığımız bir başka bana gönül koymuş üzöldüm." Deyince patron "burada seninle arkadaş olmak isteyen üç beş tane kadın var. Öl de ölürler. Hatta benden (bırak beni bu adamla yaşayayım) diyen var" dedi. Hülya birden şaşırıldı "kim bunlar ki benim arkadaşım sulanıyorlar" diye patrona çıkıştı. Patron "Hülya Ali Bey senin kadar bizimde dostumuz her halde. Yüzünü asıp başkalarına meydan bırakan sensin" ded

Ben araya girdim. "Bırakın buları benim zamanım yok, kahvemi sade içirim Amma Hülya yapmak kaydıyla" deyince Hülya birden ayağa fırladı. "Emrin olur Ali abi sen istersin de ben yapmaz mıyım" hemen odaya gitti. Olayı anlamıştı. İçeride ham kahve yapıyor hem de neşe içinde şarkı söylüyordu. Kahvemi getirdi. Bu sefer gözleri gerçek mi der gibi bakıyordu. Kahvemi içtim. Patrona veda edip çıktım.

Biliyordum Hülya orada çıldırıyordu mutlaka "Ali abi ne zaman yakında mı diye bin defa sormak isterdi." Amma konuşmamız nasılsa öyle hareket etmesi gerektiğini İnşallah unutmaz diye Allaha dua ettim.

Ertesi gün buluşacağım şahıslarla buluştuk uzun uzadıya konuştuk adamlar. O piyasanın asıl patronları imiş. Bana "bak Ali Bey bu işleri iyi bilemezsin oradan kadın çıkarmak her baba yiğidin karı değil. Ankara'da senin arkadaşlar bir işimizi hallettiler ricada bulundular. Bizde başka hiç talepleri olmadı bizde söz verdik. Nerede bu kadın" deyince bende "kadına zarar vermesinler bu piyasayı az çok duydum. Benim yüzümden zarar görmesin. Bir de bu kadının benimle ilişkisi sade kardeşçe ondan faydalandığım yok. Ben bir insanlık yapmak istiyorum. Eğer yardım ederseniz çok sevinirim. Oradan çıkınca namuslu bir işe vermeye çalışacağım" dedim. Hepsi güldü "doğruymuş arkadaşlar Ankara'da bize yalan söylendi zannettik amma bu doğru söylüyor" dediler. Bende Hülyanın olduğu yeri söyledim. Birbirlerine baktılar bir tanesi "bende" dedi. Hemen telefonu açtı "yarım saat içinde Hülyayı buraya gönder bekliyorum ona söyle bir daha geri dönmeyecek onu sattım bizim listemizden düş. Tamamı"

dedi karşıdaki ses “ emrin olur abi hemen gönderiyorum” dedi. Oradakiler “sen bu iş için ortalığı ayağa kaldırıyorsun sırf insanlık yapacağım diye bu işte bizimde bir tuzumuz bulunsun. Gelsin bakalım bizde kaç yıl çalışmış öğrenelim. Bu temiz hayata katkımız olsun” dediler. Birer kahve söylediler. Biz içene kadar Hülya ile evdeki patron içeri girdi. Patron beni görünce “Ali sende buradasın Hülyayı sen mi aldın” dedi bende “bizim haddimize mi? Bu kardeşlerin ikramı” dedim. Adamlar Hülyaya kaç yıldır buradasın diye sordu oda “iki yıldır” dedi. Onu çağırın cebinden çek defterini çıkardı bir şeyler yazdı Hülyaya verdi. “temiz hayatı seçmişsin İnşallah Ali beyi utandırmazsın. Bir daha seni bu menzilde görürsem yok ederim haberin olsun bu abine de dua et” dedi. Hülya buna gerek yoktu bana hürriyetimi veren insansınız Allah razı olsun” dedi. Adam “ al ben veriyorsam alacaksın” dedi. Hülya ses çıkarmadan çeki aldı. Ben arkadaşlar akşama bir ziyafet sözü verilmiş yerine getirelim nereye gitmek istersiniz” dedim. Onlarda Ali sağ ol her birimizin işleri var sırf bu işi haledelim diye buraya toplandık. Sen şimdi bu emanetini al bir yere yerleştir.

Gözünü üstünden ayırma bunların ne yapacağı belli olamaz amma döner dolaşır bizim tezgaha düşerler. Öyle olursa bunun kafasını koparırız merak etme” dediler. Teşekkür edip oradan Hülya ile ayrıldık.

Hülya kurtulmuştu şimdi benim yanımda idi ayakları yere değmiyordu. “nerede kalacaksın şimdi artık hürsün birilerine bulaşma artık” dedim. “Beyazıt’ta dürüst bir otel var oraya gidelim ev bulana kadar orada kalırım” dedi. Otele vardık gerçekten de adamlar ahret sorusuna tabi tutular beni. En sonunda Hülya “bu adam hayatımı kurtardı ve hiçbir ilişkimiz yok Abim anlasanıza burası emin temiz diye geldik” deyince otel sahibi “ kusura kalma böyle söylüyorlar daha sonra iş başka türlü çıkıyor. Amma size inandım samimi gördüm tamam” dedi ve otele aldı. Hülyayı yemeğe götürdüm. Yemek boyunca “ Ali abi rüyada mıyım? Beni daha rahatsız etmeyecekler değil mi? İnana biliyor musun bu adamlara kimdi bunlar Allah aşkına bizim patron bile karşılarında el bağılıyordu. Sen ne biçim bir insansın. Patronla sarmaş dolaş olunca. Bu beni sattı beni kandırdı diye düşündüm. Dün seni görünce bu adam hiçbir işe yaramaz dedim. Amma bana ben kahveyi sade içerim sen yap deyince aklım başıma geldi. Senin ki tam bir tilki oyunu bana bile yutturdun. Her halde ağzından kaçırır diye ümidimi kırdın değil mi? Aferin sana on beş günde yemeden içmeden beni kesttin. Ne kadar zor biliyor musun tüm midini yitirmek kendimi öldürmeyi bile düşündüm. İnsan az çok bir işaret verirdi. Sana da kızamıyorum yaptığın bir plan varmış boşa çıka bilirdi işte o zaman ben maf olurdum. Şimdi ne istersen onu yaparım öl de ölürüm sen ki benim için kendi hatırını ortaya koydun. Sahi Ali benden hiçbir isteğin yok mu? Ne olur söyle” dedi.

Bende “zamanı gelince belki bir isteğimiz olur. Şimdi seni tanıdık iyi bir yere veya belediye gibi bir yerlere yerleştirmemiz lazım. Bundan sonra çok dikkatli ol. Adam sana ne dedi duydun o alemin asıl patronları onlar. Bir hata yaparda aynı yerlere düşersen bu sefer sana hiç acımazlar. Senin kazandığın para onlara gidiyor. Galiba tüm kazandığını sana verdi. Çeke baktın mı? Evdeki patron geçinen seni sattığını söyledi. Sana demedi mi. Bir daha seni kimse rahatsız etmeyecek yani birileri gelip seni götüremeyecek öyle söz verdiler. O damların Ankara’da benim arkadaşlardan dönen işleri var her zaman arkadaşlara muhtaçlar. Gelelim Selim meselesine onunla ne yapacaksın Selim ben yokken oraya gidecek senin patron seni benim satın aldığımı söyleyecek. Oda bana soracak bende yerini söylemek zorunda

kalacağım bundan sorası senin alacağın bir karar. Biliyorsun Selim evli. Onunla görüşsen bile sakın oteline sokma adamlar seni kapiya atar” dedim. Hülya gayet sakın çantasından adamdan aldığı çeki çıkardı “aman yarabbi bu çok büyük rakam bana iki yıl yeter kimseye muhtaç olmam. Selime gelince o mantıklı insan iyi birisi bekâr olsa evlenilecek türden değerli ona durumu anlatırım. En azından Ali Bey bu kadarını yaptı hayatımı daha yıkma derim. Bir daha erkek istemiyorum. Benim isteyecek olduğum erkek zor bulunur. Onların nesli tükenmiş nadir bulunurlar bu zamanda”

Hülya ya İstanbul ilçe belediyesinin birinde bir arkadaşı vasıtası ile bir iş buldum. İşe yerleşti çalışmaya başladı. Arkadaşa da sıkı sıkıya tembihledim kimse rahatsız etmesin. “O bana ait unutma” diye. Oda “emanet başımızla beraber kardeş” dedi. Her İstanbul'a gidişimde Hülyaya uğrayıp bir kahvesini içiyor haber alıyordum. Her kahve içişimde “ Ali beni kurtarmaya mı geldin. Ben hazırım haydi de gidelim. Yeter ki sen iste” demekte. “yok, öyle şey adam gibi biri varsa seni verelim.

Sakın buradakilere sır verme seni hala benim biliyorlar” demekteyim. “Selimle ne yaptınız. Selim bana da bir şey sormuyor” diye sordum. Hülya “ben sana demiştim Selim çok iyi bir insan olanları anlattım. Oda (vallahi Aliye helal olsun o bu kadar iyilik yapar da ben bu iyiliği bozar mıyım? Artık dünya ahret bacım ol dedi) beni bir daha aramadı merak etme”.

Aslında Selimle biz bütün buları her gün konuşmaktaydık. Selim “iyi ettin Ali kardeşim” demekte Bir seferinde Hülyaya uğradığımda onu düşünceli gördüm. Aklıma çocukları geldi ve sordum. “çocuklardan hiç haber alabiliyor musun durumları ne kocaman adam olmuşlardır her halde. İstersen Gelip geçerken Samsundan haber alayım” “Geçenlerde bir tanıdık vasıtası ile haber aldım çocuklar okula gidiyormuş babaları hala sokaklarda içip içip eve geliyormuş evlenememiş. Benim gibi aptalı nerede bulacak. Ali abi ne dersin bundan sonra yani bu kadar olaydan sonra çocuklarıma sahip çıka bilir miyim.? Eğer onu da başarırım Artık ömrümü çocuklarıma adarım ne dersin” güldüm “kız sen unuttun galiba sen benimsin bakalım ben çocuklarını ister miyim? Hani söz verdin ya ban unutma” sırtıma bir yumruk indirerek “ o zaman adam gibi al götür beni” deyince “ tamam desene Alinin başına iş çıktı. Hadi bakalım işin iyi artık buradan emekli olursun kendini de sevdirmişsin müdürlerin senden memnun. Sıra çocukları almaya geldi değil mi? Ortaokulda iken kaçmak neyine idi senin. Bundan sonrasını da sen hallet” Hülya bana arkasını döndü ve abi ben sensiz ne yapabilirim düz yolda yolum şaşar vallahi. Sen ona da bir çare bulursun” Hülyaya bir şey demeden ayrıldım.

Samsunda akraba bir taksici vardı Hülyanın beyinin adresini verdim. Gizliden adamı takip ettirip resimlerini çekti. Çocukların resimlerini, o ailenin maddi durumunu her ne varsa tespit ettirdik. Babanın çocuklara kötü davrandığını, çocukları döverken resimleri, hepsini bir dosya yapıp yanıma aldım.

İstanbul'a gelince Hülyaya uğradım. İş çok yoğundu akşam iş çıkışı buluşalım dedi. Belediyede ki müdür arkadaşına uğradım. “Ali Hülya Hanım artık senin emanetin değil bizim bacımız dürüstlüğü çalışkanlığı ile kendini bize sevdirdi ondan memnunuz” dedi. Akşam Hülya ile buluşunca “kız sen ne yaptın bunu buradan al dediler” Hülya nerede ise ağlayacaktı “şaka kızım şaka herkes senden memnun. Amma bir şey var seni rahtsız eden ne” “Abi birisi var gençsin güzelsin nenden evlenmiyorsun deyip duruyor. Bu laflar geçmişte söylenenlerin aynısı beni işten atıracağını söyledi.” “ sen merak etme kim işten çıkar bakarız ismini ver yeter”

Elimdeki dosyayı Hülyaya verdim ellerime kapandı “ben sana nasıl dua ederim bilemiyorum. Şimdi ne yapacağım bana söyle bu iş bitsin çocuklarımı perişan etmişim. Allah beni af etsin” “vesayet davası aç işimden dolayı Samsunda dava açma şansım yok de olur mu pek bilemiyorum amma mahkeme sana bir yol gösterir. Bu dosyanı en sonundan hâkime sunacaksın avukatına da verme”

Ertesi gün Hülyayı rahatsız eden personeli müdür arkadaş yanına çağırdı ve “adam gibi işine bak Hülya bizim bacımız seninde bacın unutma. Eğer unutursan bende seni unuturum gider inşaatta çalışırsın. Tamam, mı” adam neye uğradığını şaşırılmış bir halde “unutmam asla unutmam” dedi odadan çıktı. Hülyayı gördüğümde “Ali abi adama ne yaptın beni gördüğü yerde canavar görmüş gibi kaçıyor” dedi. “ isterse kaçmasın Hülya kapıyı gösterdiler adama” dedi

Hülya davayı açtı amma davanın Samsunda görülmesi gerekir denildi. Güvenebileceğimiz ve benimde tanıdığım Bir avukat bulduk. Üç Duruşma yapıldı. Hülya iki duruşmaya gelemedi. Son duruşmaya geldi avukattan özür dileyerek elindeki dosyayı hakime verdi. Hakim dosyayı iyice inceledikten sonra başka delile gerek yok deyip çocukları Hülyaya verdi. Oda çocuklarını alıp İstanbul'da ki evine getirdi okula verdi.

Ona “şimdi kendini çocuklarına ada onları yetiştir.” Dedim. Bir daha da onu rahatsız etmedim o her bayram beni arayıp sitem etse de. Her seferinde “Yerinde sağ ol bacım. Beni unut ki geçmiş acılarını da unuta bilesin” dedim.

Hayatı zehir olmuş nice Hülyalar var bu alemde Allah yardımcıları olsun. Gençlik hayali her zaman güzellikler getirmez insanı perişan eder. Kızlarımıza akıllı olmak düşer. Yaşlı tecrübeleri kullanmayı bilenler hep rahata ermiştir
Unutmamak gerekir.

Not: yaşanmış hikaye: isimler ve yerler kurgudur.

Faruk Soydemir